

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
22 липня 2013 р., понеділок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Все пропускают через себя** *Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)*3
- Представители фракции УДАР предложили Верховной Раде вернуть парламенту право утверждать результаты всеукраинского референдума по вопросу изменения Конституции. В УДАРе считают, что такая мера поможет защитить страну от смены конституционного строя. В Партии регионов назвали авторов инициативы "представителями тоталитарной секты" и заверили, что не поддержат закон, который "ограничивает власть народа".
- Все на выход** *Журнал «Кореспондент»*.....4
- Иностранные инвесторы бегут из Украины, некоторые продают предприятия по 1 евро. Немцев, финнов и американцев пугают местные суды, коррупция, усиление провластных бизнес-кланов и бедность населения. Комментарий С.Тигипка.
- Нардепы хотят вернуть 10%-й валютный сбор** *"Комсомольская правда в Украине"*7
- В Верховной Раде ведется работа по подготовке законопроекта о налогообложении валютнообменных операций, связанных с наличной валютой. Об этом сообщил источник из аппарата парламента.
- Раде предложено узаконить "смертельное насилие" при самообороне**
Александр Радчук, "КоммерсантЪ" (Украина).....8
- Законопроект "О внесении изменений в ст. 36 Уголовного кодекса (относительно расширения пределов необходимой обороны)" подготовил и внес в Верховную Раду народный депутат Н.Катеринчук. Он предлагает расширить пределы необходимой самообороны до применения так называемого "смертельного насилия", вызывающего смерть нападающего.
- Данные о доходах главы Верховной Рады и председателей фракций требуют через суд** *"КоммерсантЪ" (Украина)*9
- "В апреле я обратился с соответствующим информационным запросом в аппарат ВР. Они не представили декларации, мотивировав отказ тем, что информация о народных депутатах является конфиденциальной, поскольку содержит персональные данные",— объяснил директор Центра политических студий В.Таран.
- Друге читання** *Валентина Самар, "Дзеркало тижня"*9
- У тихо замороженій темі особливого інвестиційного режиму в Криму останнім часом з'явилися ознаки реанімаційних заходів. настало літо, і попрацювати з документами на дачу в Крим приїхав Президент. Він знайшов час для кримського прем'єра А.Могильова. А вже другою новиною на президентському сайті вийшло повідомлення про те, що В.Янукович наголошує на необхідності активізувати залучення інвестицій в АРК.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

- Николай Томенко: «Когда встанет вопрос о том, кого выдвигать в президенты, поддержка Порошенко в нашей фракции будет существенной»**
Левый Берег.ua12
- Интервью с Томенко особо ценны тем, что всегда продуцируют много новостей. На сей раз один из исторических лидеров «Батькивщины» рассказал о том, как его пытались превратить «во второго Катеринчука» - уговорить баллотироваться в 2015-м; о том, кто конкретно в «Батькивщине» поддерживает президентские амбиции Порошенко, а кто – уходит на переговоры к Главе государства.
- Политики и соцсети: от умиления до скандалов** *Обозреватель*18
- Facebook давно стал частью жизни не только простых украинцев, но и политиков. Парламентарии и на себе ощутили всю мощь работы соцсетей и довольно быстро подсели на общение в Интернете. Чьи-то страницы откровенно ведут пресс-службы, но есть и такие народные избранники, кто своими новостями предпочитает делиться лично.
- Круглов отстранил регионала Антощенко от управления "Николаевоблэнерго"** *Новости-N*19
- Губернатор Николаевщины Н.Круглов убрал с должности гендиректора "Николаевоблэнерго" регионала Ю.Антощенко. Источники рассказали также, что Антощенко написал заявление об увольнении по собственному желанию и что и.о. гендиректора "Николаевоблэнерго" поставлен Н.Булатов.
- Зачем Донбассу царственные мученики или битва за Таможенный союз**
Провокация19
- Страсти в регионе кипят, а его хозяев бросает из одной крайности в другую. То после волны антифашистских маршей в гости к шахтерам Е.Звягильского неожиданно пожалует небезызвестная соратница О.Тягнибока И.Фарион.
- БЛОГИ**
- Анатолій Гриценко: «Ярмарок корупції»** *pravda.com.ua*21
- Почитайте книгу Д.Лісса "Ярмарок корупції" (A Spectacle of Corruption by David Liss). Окрім іншого, це ще й цікавий детектив:) А як сподобається, то знайдете і другу книгу цього ж автора – "Змова паперів". Теж пізнавальний детектив, про фінансові оборудки на біржах і з державним бюджетом, для нас не менш актуально...
- Вадим Колесніченко: «Біснுவаті молодчики більше не зможуть ховатися за масками»** *pravda.com.ua*.....21
- Тому, цим проектом закону встановлюється адміністративна відповідальність у вигляді штрафу розміром від п'ятдесяти до двохсот неоподаткованих мінімумів доходів громадян або арешту строком до одного року за умисне перешкоджання ідентифікації особи шляхом використання масок, капюшонів, шарфів, бандан чи інших способів приховування обличчя особи під час проведення мітингів, пікетів, маніфестацій.
- ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ**
- Олександр Данилюк: «Сергій Каплін політизував "врадіївську ходу" ТВі, Сьогодні про головне**23
- Львовский мэр дважды за вечер подвергся нападению** *Интер, Подробности недели*23
- В міжнародному таборі "Артек" розпочався дитячо-молодіжний саміт ОБСЄ УТ-1, Підсумки тижня**.....24
- Україна випереджає Росію в акціях протесту...** *Радіо Свобода, Ваша Свобода*....24

Все пропускают через себя*Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)*

В пятницу народные депутаты фракции УДАР во главе с ее председателем Виталием Кличко зарегистрировали в Верховной Раде проект закона "О всеукраинском референдуме". Авторы законопроекта предлагают вернуть отмененную в 2012 году норму об обязательной имплементации парламентом решений референдума. "Имплементация Верховной Радой особенно необходима в вопросах, касающихся внесения изменений в Конституцию", — заявил народный депутат Валерий Карпунцов (УДАР). По его мнению, такие законопроекты парламент должен рассматривать в числе первоочередных.

В пресс-службе партии УДАР объяснили цель принятия документа. "Норма законопроекта об участии Рады в имплементации результатов референдума является гарантией того, что конституционный строй не будет изменен неконституционным способом", — сказано в сообщении пресс-службы.

Кампания оппозиции по отмене действующего закона "О Всеукраинском референдуме" началась в ноябре 2012 года, сразу после его принятия. Документ существенно упростил процедуру проведения общегосударственного опроса граждан, а также лишил народных депутатов права утверждать его результаты. Это дало повод оппозиции заявить о том, что власть готовит референдум, предполагающий отмену всенародных выборов президента и избрание президента в парламенте.

Помимо обязательной имплементации, авторы законопроекта предлагают существенно усложнить процедуру созыва референдума — на обсуждение предлагается выносить законопроект, предварительно утвержденный парламентом. "Законопроект о внесении изменений в разделы I, III, XIII Конституции подается в Верховную Раду Президентом или народными депутатами... при условии его принятия не менее чем 2/3 от конституционного состава Верховной Рады утверждается Всеукраинским референдумом", — сказано в законопроекте. Согласно действующему закону, конституционный референдум провозглашается президентом по народной инициативе.

Эксперты назвали обоснованным предложение Виталия Кличко и его коллег. "Действующий закон был подвергнут критике Венецианской комиссией и во многом не соответствует Конституции. Возможность вносить изменения в Конституцию в обход Верховной рады прямо противоречит разделу XIII основного закона — законы не могут приниматься на референдуме, так как закон — это акт парламента! А как вносить изменения в такой документ?" — заявил председатель правления Центра политико-правовых реформ Игорь Колиушко, отметив, что предложения представителей фракции УДАР "лучше, чем действующий закон".

Авторы законопроекта также предлагают Верховной Раде наделить всеукраинский референдум правом отменять нормативно-правовые акты президента, Кабинета министров и других центральных органов исполнительной власти. Такие решения, согласно законопроекту, вступают в силу автоматически. Исключение составляют вопросы налогов, бюджета и амнистии — их вынесение на референдум не допускается Конституцией.

Кроме того, представители фракции УДАР предложили Верховной Раде предоставить статус субъекта Всеукраинского референдума партиям и общественным организациям и разрешить их регистрацию как "сторонников или оппонентов вынесенного на референдум вопроса". "Действующей редакцией закона не предусмотрено участие политических партий в

процессе всеукраинского референдума — этим нивелирован институт политической партии в Украине", — сказано в законопроекте. При этом экспертизой выносимых на референдум решений в случае принятия законопроекта займутся омбудсмен и Верховный Суд, а не Центральная избирательная комиссия.

Во фракции УДАР считают, что шансы на принятие документа высоки. "Все оппозиционные фракции поддерживают этот законопроект. Известно, что действующий закон был принят с нарушением регламента — за него голосовали карточками не более 60 депутатов! Мы будем убеждать проголосовать за него и Партию регионов", — заявил Валерий Карпунцов.

По мнению Игоря Колиушко, в Партии регионов не заинтересованы в принятии законопроекта. "Действующий закон, позволяющий менять Конституцию в обход Верховной Рады, был принят парламентским большинством и подписан Президентом. Очевидно, у власти есть политический интерес именно к действующему закону, а без Партии регионов оппозиции не хватит голосов", — отметил эксперт.

Представители парламентского большинства заверили, что не будут голосовать за этот законопроект. "Партия регионов никогда не поддержит закон, который ограничивает власть народа! Как это так — люди выявили свою волю на референдуме, а потом какая-то кучка псевдодемократов будет принимать решение — умный народ или не умный? Авторы законопроекта показали себя представителями тоталитарной секты!" — возмутился член парламентского комитета по вопросам верховенства права и правосудия Вадим Колесниченко.

<http://www.kommersant.ua/doc/2238711>

Все на выход

Журнал «Кореспондент»

Что такое уйти по-английски - знают все, а вот как прощаются по-немецки, скоро в точности узнает Украина: отечественный рынок покидает немецкая сеть строительных гипермаркетов Praktiker, за шесть лет работы открывшая четыре магазина вместо запланированных 20.

У Praktiker, как и у других сетей строительных супермаркетов, есть серьезный конкурент, а именно сеть Эпицентр, у которой нет равных в Украине по поиску земельных участков под супермаркеты, рассказывает Владимир Ярымовский, руководитель консалтингового агентства в области рынка стройматериалов Personal Analytical Unit. Сейчас сеть, по его данным, насчитывает 40 магазинов и занимает более 50 % рынка. Контролируют Эпицентр секретарь Киевсовета Галина Герега и ее супруг, нардеп Александр Герега.

"Нереально получить прибыльный бизнес в такой большой стране с такой маленькой сетью", - поясняет PR-директор Praktiker Харальд Гюнтер, отмечая, что решение свернуть бизнес было принято, несмотря на растущие цифры продаж.

Сегодня слишком много украинского бизнеса во власти на всех уровнях, говорит Глеб Простаков, заместитель директора аналитического центра Экспертный совет, называя одну из главных причин неспособности зарубежных предприятий выжить в Украине - невозможность конкурировать с теми, кто сам и устанавливает правила игры. К тому же отечественный бизнес освоил хитрую формулу рентабельности, научившись балансировать между уплатой "коррупционного налога" и приемлемым размером прибыли.

Эти проблемы касаются не только розничной торговли, но и большинства сфер бизнеса, констатируют экономисты. Praktiker стал лишь одной из более чем трех десятков иностранных компаний, простившихся с Украиной за последние три года.

Среди беженцев от украинских реалий - полтора десятка банков, включая немецкий гигант Commerzbank (его украинская дочка была куплена миллиардером и другом Президента Вадимом Новинским) и крупнейший банк Европы, британский HSBC, представители которого делились с Корреспондентом планами вложить рекордную для украинского рынка сумму в развитие розницы в стране. Британцы 11 месяцев сражались с властями за получение базовых разрешений для работы в Украине, после чего подняли белый флаг и ретировались с рынка. Не

смогли выжить в стране страховые компании бельгийско-нидерландская Ageas и итальянская Assicurazioni Generali, польский дистрибьютор потребительской техники Action S. A., одежный бренд Seppaelae финской компании Stockmann и даже российский промышленный гигант Мечел.

И хотя частично этот отток обусловлен проблемами в материнских структурах предприятий и кризисом отдельных рынков, основные его причины кроются в крайне неблагоприятной бизнес-среде в Украине. Коррупция, невозможность защитить свои интересы в судах, нестабильность регуляторной среды - эти недостатки ведения бизнеса в стране особенно ощутимы в регионах, озвучивает симптомы болезни Анна Деревянко, исполнительный директор Европейской Бизнес Ассоциации (ЕБА).

При этом за последние годы в Украину не зашел ни один крупный частный инвестор, а приток прямых инвестиций в пересчете на душу населения за два года сократился со \$ 143 до \$ 132, что в разы меньше, чем в Чехии (\$ 1 тыс.) и Словакии (\$ 660), а также Казахстане (\$ 776) и России (\$ 360).

Да и эти вложения в Украину с натяжкой можно назвать иностранными инвестициями: в 2012-м две трети их объема составили деньги с Кипра, в то время как в большинстве развитых государств, по оценкам Международного валютного фонда, офшоры либо не фигурируют в пятерке главных инвесторов, либо на их долю приходится не более 5 % вложений. Если же из статистики вычесть средства, поступающие из офшорных зон, то цифры притока зарубежных инвестиций в Украину будут и вовсе микроскопическими: не более \$ 40 на человека, что почти в 14 раз меньше, чем в среднем в странах Организации экономического сотрудничества и развития, включающей 34 самые развитые экономики мира (\$ 550).

Настроения инвесторов отражены не только в статистике инвестиций, но и в Индексе инвестпривлекательности Украины, который регулярно составляет ЕБА на основе опроса 155 компаний-участниц, - с сентября он держится у минимальных значений с 2008 года (2,12-2,16 из 5 баллов).

"Международный бизнес все чаще говорит о невозможности честно работать в Украине и о перспективах сворачивания своей деятельности", - подчеркивает ЕБА в весеннем отчете о новой волне подсчета индекса.

Игра на вылет

Приняв решение закрыть два собственных магазина в Киеве, финско-российский ретейлер одежды Finn Flare напоследок звучно хлопнул дверью. Президент компании Ксения Рясова назвала одной из главных причин ухода из Украины нынешней весной "экономическую вакханалию" и местный бизнес-климат, который она охарактеризовала словами "бардак" и "хаос".

"Приходит налоговая, пишет тебе полный бред, ты идешь - тут же это отсуживаешь, - описала Рясова украинские мытарства Finn Flare в интервью РБК Daily. - Они [налоговая] понимают, что ты это отсудишь, но все равно у них так: а вдруг проскочит, а вдруг ты возьмешь и взятку им предложишь".

Учитывая, что многие зарубежные бренды начинают экспансию с одного-двух магазинов, специфика украинских бизнес-реалий ложится непосильным грузом на их рентабельность в первые несколько лет жизни, объясняет Георгий Шалдырван, гендиректор компании Маратекс Украина, представляющей на отечественном рынке бренды Esprit, OVS, River Island. По его словам, де-факто потребитель получает цену, куда входят юридические и судебные издержки в рамках налоговых споров, таможенные платежи, а также прочие не прямые, но связанные с ведением бизнеса затраты. Они либо сокращают прибыль предприятия, лишая его способности развиваться, либо закладываются в конечную стоимость товара.

В итоге футболка известной итальянской марки, которую в Милане можно купить за 40 евро, в Украине может стоить едва ли не втрое дороже, приводит простой пример Шалдырван. "Вопрос: будет кто-то покупать эту футболку или нет?" - очерчивает он безрадостные перспективы такой бизнес-модели.

Подобные условия игры - частные договоренности вместо установленных правил - неприемлемы для западного бизнеса, делится опытом общения с инвесторами Владимир Дубровский, старший консультант Киевской школы экономики и старший экономист Центра социально-экономических исследований CASE Украина (центр ежегодно проводит опрос работающих в Украине компаний для рейтингов Всемирного экономического форума).

Украинское "решалово", - переходит Дубровский на отечественные термины, - не только противоречит принципам работы зарубежного бизнеса, но и дается ему с трудом: как из-за культурно-языковых барьеров и отсутствия опыта в налаживании нужных связей, так и в силу непредсказуемости этого инструмента. Необязательные чиновники, договоренности с которыми зависят от их личных интересов и срока пребывания на посту, - фактор, в разы усложняющий жизнь зарубежных предприятий в Украине.

Так, притчей во языцех стала история шведского гиганта Икеа, с середины 2000-х пытавшегося открыть в Украине свой гипермаркет мебели и товаров для дома. После многолетней борьбы за участки под Киевом и Одессой компания, отказавшаяся добиваться разрешений через связи и взятки, в 2010-2011 годах ушла из страны, продав и свои предприятия в Западной Украине - мебельный комбинат и деревообрабатывающие фабрики.

Отсутствие гарантий защиты своего дела, рейдерские захваты, бюрократические тиски, своеволие судов, тотальная коррумпированность всех бизнес-процессов - главные причины, которые подпитывают нежелание зарубежных фирм работать в Украине. Период надежд, когда инвесторы были готовы рисковать ради потенциала здешнего рынка, остался в 2010-м, констатирует Шалдырван. Он признает, что Маратекс сейчас не планирует приводить в Украину новые бренды, а работает над оптимизацией и улучшением показателей существующего бизнеса.

Даже те компании, которые не связывают собственный уход с проблемами украинского делового климата, отмечают пессимизм в своих сегментах бизнеса.

"Мы видим, что фондовый рынок сейчас находится в депрессии. А где есть депрессия, значит, когда-то будет и отток - это очевидно", - объясняет Денис Мощенко, гендиректор компании по управлению активами Citadel Asset Management Ukraine, готовящейся к уходу из Украины из-за решения акционеров (правительства Латвии и ЕБРР) свернуть бизнес в Восточной Европе.

Не добавляет восторга зарубежным инвесторам и монополизация экономики, степень концентрации капитала в Украине. По словам Простакова, из-за сращенности власти и бизнеса в стране на рынках идет активный передел собственности в пользу своих или родственных структур.

Так, фактическая монополизация энергорынка значительно усложнила конкуренцию в этой сфере американской корпорации AES, считает Всеволод Волков, партнер международной юрфирмы Integrates. Несколько месяцев назад AES объявила о продаже своих активов - Киевооблэнерго и Ривнеоблэнерго - энергетическому холдингу VS Energy, второму по величине в Украине после ДТЭК Рината Ахметова.

Все вышеперечисленные барьеры накладываются и на объективные проблемы украинской экономики. Так, объем украинского рынка теряет свой блеск из-за низкой покупательной способности населения: по данным исследования компании GfK, украинцы тратят менее 3,2 тыс. евро в год, что вчетверо ниже среднеевропейского показателя. А наболевшие проблемы вроде отсутствия доступных кредитов, угрозы дефолта, неоправданно высоких арендных ставок не дают возможности планировать развитие бизнеса.

Неудивительно, что сегодня, когда глобальные компании переоценивают эффективность своих бизнесов в отдельных странах, Украина проигрывает на фоне других и становится первой в списке на вылет, говорит Корреспонденту специалист одной из инвестиционных компаний, пожелавший сохранить анонимность.

Он приводит в пример крупную европейскую компанию, которая сейчас продает за бесценок - символическую сумму в 1 евро - два своих украинских предприятия вместе с накопившимися долгами, уже записав эти активы себе в убыток. Отечественный рынок не

оправдал надежд этих инвесторов, поясняет источник: девальвация гривни обесценила стоимость заводов, падение спроса еще больше ухудшило рентабельность инвестиций, а отсутствие веры в восстановление рынка окончательно сыграло в пользу решения уйти из Украины.

Бескультурное пространство

Какие бы причины ни сопровождали уход каждой из компаний с украинского рынка, этот процесс несет сужение не только выбора для потребителя, но и возможностей для страны.

Так, два одежных магазина финского бренда Seppaelae, закрытые минувшей осенью, были пробным "крючком" финской Stokmann Group, в итоге отказавшейся от идеи экспансии в Украине. Об этом Stokmann, чей одноименный универмаг в Хельсинки - самый крупный в Скандинавии, сообщила в своем отчете за 2012 год, отметив, что уход из Украины обернулся для бренда убытками в 400 тыс. евро.

"По сравнению с другими рынками, где работает Stockmann, закрытие юридических лиц в Украине оказалось очень бюрократичным", - говорит Лаури Вейялайнен, директор по развитию внешнеэкономической деятельности Stokmann Group.

Еще более неутешительные последствия имеет отток структур с мировым именем, таких как американская AES, французский банк Societe Generale и даже российский металлургический гигант Мечел, подчеркивает Волков. Такие демарши свидетельствуют и о степени доверия к Украине, и об экономических условиях здесь, ухудшая репутационные риски страны.

Среди наиболее очевидных последствий оттока капитала Деревянко отмечает также ухудшение состояния бюджета и платежного баланса государства. Кроме того, вместе с компаниями из страны уходят не только промышленные, но и управленческие технологии, напоминает Дубровский.

Заходя в страну и требуя от властей унифицированного подхода, многочисленные крупные корпорации действительно способны повлиять на культуру бизнеса, к примеру того же ретейла, согласен Шалдырван.

"Но когда на три культурные [компании] приходится семь бескультурных, то шансы первых выжить, естественно, стремятся к нулю", - описывает он украинские реалии.

Перечень коренных структурных изменений в стране, которые могли бы решить проблему веры инвесторов в Украину, уже набил оскомину экспертам. С ними солидарен и экс-вице-премьер, нардеп от ПР Сергей Тигипко, который считает первостепенными задачами наведение порядка в судах, обуздание коррупции и уменьшение количества проверок для бизнеса. Он признает, что на фоне этих барьеров меркнут даже попытки властей решить проблемы инвестклимата - начатые налоговая, таможенная и регуляторная реформы.

Принципиальным маяком для инвесторов Тигипко называет и вероятное подписание Украиной Соглашения об ассоциации и создание Зоны свободной торговли с ЕС.

"Для бизнеса такое соглашение - свидетельство того, что страна движется по пути реформ и создания цивилизованных условий работы предпринимателей, а значит, в нее можно вкладывать средства", - полагает Тигипко.

http://smi.liga.net/articles/2013-07-22/10170176-vse_na_vykhod.htm

Нардепы хотят вернуть 10%-й валютный сбор "Комсомольская правда в Украине"

В Верховной Раде ведется работа по подготовке законопроекта о налогообложении валютнообменных операций, связанных с наличной валютой.

Об этом сообщил источник из аппарата парламента.

По его информации, данную норму предлагается ввести с 1 января 2014 года, чтобы дать возможность населению до конца 2013 года не платить сбор в Пенсионный Фонд. В дальнейшем будут освобождены от уплаты сбора все валютнообменные операции, связанные с

погашением и выплатой процентов по банковским депозитам, а также частные валютные переводы физических лиц. Также не будет удерживаться налог с валюты, при погашении валютных кредитов физлиц.

Президент Украинского аналитического центра Александр Охрименко не удивлен появлением подобного документа в стенах Рады, так как, по его мнению, операции с покупки-продажи наличной валюты должны обязательно облагаться налогом.

При этом он напоминает, что в парламенте уже находится законопроект, предлагающий уставить сбор в ПФ при проведении операций с безналичной валютой в размере 1%.

"Налог должен быть обязательно. Это связано, прежде всего, с тем, чтобы уменьшить долю долларизации экономики Украины и самое главное – уменьшить "теневую экономику", которая активно использует наличную валюту для своих незаконных операций", - убежден эксперт.

В то же время, по его словам, 10%-й налог является компромиссным решением, поскольку в прошлом году власти предлагали аналогичный сбор в размере 15%.

При этом Александр Охрименко констатирует, что новация не затронет украинцев. Он объясняет это тем, что от уплаты налога будут освобождены операции физлиц по банковским валютным депозитам и операции по перечислению частных переводов из-за границы и за границу.

"И опять же это не затронет безналичные валютные платежи физлиц. Налог фактически будут платить только те лица, которые пользуются наличной валютой, так как именно наличная валюта несет наибольшую угрозу для экономики Украины. Поскольку она задействуется для сомнительных операций на теневом валютном рынке", - говорит аналитик.

При этом он считает логичным предоставление украинцам переходного периода до 1 января 2014 года, когда они могут осуществить валютнообменные операции без уплаты налога.

<http://kp.ua/daily/220713/404841>

Раде предложено узаконить "смертельное насилие" при самообороне *Александр Радчук, "КоммерсантЪ" (Украина)*

Законопроект "О внесении изменений в ст. 36 Уголовного кодекса (относительно расширения пределов необходимой обороны)" подготовил и внес в Верховную Раду народный депутат Николай Катеринчук ("Батькивщина"). Он предлагает расширить пределы необходимой самообороны до применения так называемого "смертельного насилия", вызывающего смерть нападающего. "В настоящее время законопослушный гражданин Украины ограничен "пределами необходимой обороны". Однако при этом Уголовный кодекс не учитывает, что преступники не ограничены ничем",— говорится в пояснительной записке к законопроекту. Сейчас ст. 36 УК предполагает уголовную ответственность для лиц, которые совершили умышленное убийство или нанесли тяжкие телесные повреждения в ходе необходимой обороны.

Катеринчук вчера не нашел времени прокомментировать свою законодательную инициативу. В его пресс-службе отметили, что, "по убеждению автора документа, необходимость введения данной нормы давно уже обсуждают в средствах массовой информации, ее активно поддерживают граждане".

Представители парламентского большинства заявили, что каждый конкретный случай применения силы во время самообороны должны рассматривать сотрудники правоохранительных органов и суд. "Я считаю, что в нынешнем УК необходимо расширить права на необходимую оборону. Однако, где ее пределы, все равно должны решать следователь и суд в каждом конкретном случае",— заявил "Ъ" заместитель главы комитета по вопросам борьбы с организованной преступностью и коррупцией Николай Джига (Партия регионов). В оппозиции заявили, что сомневаются в целесообразности расширения границ необходимой обороны в нынешних украинских реалиях. "Законопроект вряд ли найдет поддержку в парламенте. Наша страна к этому не готова: когда 80% населения страны живут за чертой

бедности, такие нововведения могут привести к разрушительным процессам в обществе",— предупредил член комитета по вопросам законодательного обеспечения правоохранительной деятельности Валентин Королюк ("Батькивщина").

<http://www.kommersant.ua/doc/2238678>

Данные о доходах главы Верховной Рады и председателей фракций требуют через суд

"КоммерсантЪ" (Украина)

В конце минувшей недели Центр политических студий и Институт медиа права обратились в Окружной административный суд Киева с требованием обязать аппарат Верховной Рады обнародовать декларации о доходах председателей фракций и спикера парламента. "В апреле я обратился с соответствующим информационным запросом в аппарат ВР. Они не представили декларации, мотивировав отказ тем, что информация о народных депутатах является конфиденциальной, поскольку содержит персональные данные",— объяснил директор Центра политических студий Виктор Таран. По его мнению, чиновники аппарата нарушили требования сразу двух законов: "О доступе к публичной информации" и "О принципах предотвращения и противодействия коррупции". "Цель нашего иска — заставить аппарат ВР выполнять законы, которые принимаются народными депутатами, а потом нарушаются в самом парламенте",— отметил Таран.

Ранее "Ъ" сообщал, что, согласно бюджету ВР на 2013 год, зарплата спикера Владимира Рыбака составляет 20,2 тыс. грн в месяц, а зарплата глав депутатских фракций и парламентских комитетов — 17,9 тыс. грн.

Следует отметить, что это не первый иск о неправомерности действий аппарата Верховной рады. Ранее Окружной административный суд Киева обязал аппарат ВР предоставить гражданской сети "Опора" копию штатного расписания, содержащую информацию о структурных подразделениях аппарата, название должностей, численность работников и оклады по каждой должности. "Суд вынес решение 12 июля, и сторона ответчика еще может подать апелляцию,— заявила "Ъ" координатор сети Ольга Айвазовская.— Однако я уверена, что по решению суда информация по нашему запросу будет предоставлена".

По мнению директора Института глобальных стратегий Вадима Карасева, судебные решения могут стать единственным эффективным способом со стороны общественности заставить органы власти выполнять закон. "Однако одних исков общественных организаций мало: необходимо, чтобы от органов власти информацию требовали и политики, и народные депутаты, и рядовые граждане",— считает эксперт.

<http://www.kommersant.ua/doc/2238679>

Друге читання

Валентина Самар, "Дзеркало тижня"

У тихо замороженій темі особливого інвестиційного режиму в Криму останнім часом з'явилися ознаки реанімаційних заходів. Спочатку у ВР України таки дотиснули питання про відтворення тимчасової спеціальної комісії з питань АР Крим, яку знову очолив экс-спікер автономії Борис Дейч. Потім кримський прем'єр Анатолій Могильов, вітаючи однопартійців — членів комісії, окреслив її головні завдання: ухвалити в другому читанні законопроект "Про основи розвитку АРК та особливості здійснення інвестиційної діяльності на її території", а також неминуче при цьому внесення змін до Податкового кодексу. Остання обставина, власне, досі і була однією з головних перешкод на шляху до мрії Радміну Криму про пільгове оподаткування для кримських інвесторів із часів прем'єра Василя Джарти, під чий довірчий авторитет ці преференції президентом Віктором Януковичем і були обіцяні, але втратили актуальність стараннями його ж адміністрації та тихого бойкоту в Кабміні. Про особливі умови для особливого Криму згадали точно під парламентські вибори й ухвалили законопроект у першому читанні. Минуло більше року, і народні депутати від Криму та влади вирішили

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

нагадати про передвиборні обіцянки й написали листи чи то щастя, чи то розпачу цілому ряду відповідальних товаришів — прем'єр-міністру М.Азарову, першому віце-прем'єру С.Арбузову, міністру економічного розвитку і торгівлі І.Прасолову та голові комітету ВРУ з питань промислової та інвестполітики Ю.Воропасу — із проханням посприяти якнайшвидшому ухваленню законопроекту. І нагадуванням, що "під час передвиборної кампанії-2012 більша частина населення автономії сподівалася, що ВР України сьомого скликання ухвалить цей закон у найкоротший термін і створить сприятливі умови для комплексного та збалансованого розвитку АРК" (цитуються за сайтом КРО Партії регіонів).

Публічної відповіді не було. Але настало літо, і попрацювати з документами на дачу в Крим приїхав Президент. Він знайшов час для кримського прем'єра А.Могильова. Судячи з повідомлення президентської прес-служби, почали здалеку — з доступності кримських пляжів для громадян і боротьби з пожежонебезпекою (дорогою до президента генерал у заповідному лісі провів нараду з лісниками, начальник яких І.Кацай відзначився в ДТП зі співробітником заповідника). А вже другою новиною на президентському сайті вийшло повідомлення про те, що Віктор Янукович наголошує на необхідності активізувати залучення інвестицій в АРК. Причому виходить, що розповів про це прес-службі Президента Анатолій Могильов, котрий з якоїсь причини не схотів поширюватися про конкретику розмови з Віктором Януковичем.

"Анатолій Могильов поінформував Президента про окремі ініціативи кримського уряду, реалізовані в цей час, а також про заходи, яких іще необхідно вжити для підвищення інвестиційної привабливості Криму. "Президент висловив підтримку цим ініціативам кримського уряду", — сказав голова Ради міністрів Криму", — інтригує повідомлення президентського сайту.

Усі спроби довідатися, які ж конкретні інвестиційні ініціативи РМ Криму (читай, чії проекти) отримали президентську парасольку, на жаль, не увінчалися успіхом. Що, звісно ж, сильно додає прозорості інвестиційному клімату Криму та діям верховної влади в Україні в цілому. Єдине, що вдалося додатково довідатися, так це те, що "президент дав доручення прискорити процес прийняття закону про особливості інвестиційної діяльності в АРК".

Чому ж про це важливе доручення не повідомлялося офіційно? Розгадка криється у вже згадуваній відсутності радості в АП і Кабміні з приводу податкових пільг для окремо взятого й не всім доступного Криму. Тому не виключено, що нинішнє обурення президента з приводу зволікань в уряді щодо ухвалення закону про особливий інвестрежим у Криму не останнє, і Могильову ще неодноразово доведеться просити президента тримати питання на особистому контролі.

Наскільки реально, що закон буде ухвалено вже восени, як сподіваються в Криму, і що, власне, він змінить в інвестиційному кліматі окремо взятої автономії?

Як зазначалося, у період пробуксовки законопроекту ще на стадії передачі його з Кабміну у ВР (Крим, як і раніше, не наділений законодавчою ініціативою) складнощі були пов'язані й із тим, що в "кримського проекту" Джарти, хоч як це парадоксально тоді виглядало, не було лобі в Києві — ні в Кабміні, ні в парламенті. Тому всі преференції у вигляді мільярдної субвенції та закону про додаткові повноваження уряду щодо розпоряджання землями, а також санкції на застосування закону до своїх (без чого наводити порядок із тією самою землею було неможливо — хоч куди кинь, усюди люди з партквитком ПР або правильною пропискою) вдавалося отримати тільки з перших рук — президентських. І відтоді нічого не змінилося, крім того що утруднилося в плані концентрації влади в цих руках.

Тому відтворення спецкомісії ВР щодо Криму, з погляду впливу на процес "кримізації" Податкового та інших кодексів і законів, переоцінювати не варто, хоч би якими яскравими епітетами сьогодні наділяв цю подію та її значимість для проходження законопроектів Анатолій Могильов. Але роль технічну ТСК, безперечно, відіграє, створивши, по суті, "єдине вікно" для таких проектів. За словами народного депутата Олени Нетецької, спецкомісія вже зареєструвала понад 10 законопроектів, пов'язаних з повноваженнями Криму, "які вибудовують механізми взаємодії органів влади Криму, центральних органів виконавчої влади, а також територіальних органів міністерств і відомств". Кількість і навіть якість поданих членами комісії проектів, звичайно, не показник, головне — яка настанова буде в більшості і як до

ініціатив поставляться в меншості. Показово, що парламентська опозиція продемонструвала кардинальні розбіжності навіть у процесі формування комісії. З 13 її членів вісім представляють Партію регіонів (усі кримські мажоритарники за винятком Ю.Львовичкіної, яка балотувалася у Феодосії), два — УДАР (О.Мочков став заступником голови ТСК), а також позафракційний Л.Мири́мський, комуніст С.Топалов і М.Джемі́лев ("фракція "Батьківщина"). При цьому лідер кримських БЮТівців Андрій Сенченко повідомив ДТ.УА, що фракція вирішила не брати участі в роботі цієї комісії через її неефективність. Відмова була й від фракції партії "Свобода".

"Це абсолютно порожня тема — така комісія вже була, максимум що вона дає, то це окремих кабінет, машину для керівника та видимість повноважень для вирішення питань. Тому наша фракція відмовилася делегувати представників", — сказав Сенченко.

Так само скептично нардеп ставиться й до наслідків ухвалення закону про особливий інвестиційний клімат у Криму: "Я не вірю, що це привабить інвесторів, тому що в країні в цілому відсутній нормальний інвестиційний клімат, а в Криму все це неподобство ще й помножене на інститут "смотрящих". Інвестор прийде за умови декриміналізації влади та приведення функцій органів влади до норм закону, а не високих побажань. Тому максимум, на що це згодиться, — то це на черговий передвиборний піар, щоб мобілізувати колишній базовий електорат у Криму", — вважає Андрій Сенченко.

Напевно, сьогодні ніхто не заперечуватиме, що у вирві фінансового жаху, куди дедалі глибше поринає країна, якій до кінця року банально може не вистачити грошей на найнеобхідніше, а міністр охорони здоров'я Криму вже відкрито каже, що без "добровільних поборів" з пацієнтів лікарні доведеться закрити, треба терміново шукати кошти для виживання. Варіантів на поверхні три. Перший — найвигідніший, і для режиму — те саме, що самогубство: перестати красти й зупинити ліфти відкотів, які вже навіть не наприкінці місяця в окремих відомствах зобов'язали піднімати нагору, а на початку, тобто авансом. Другий — кредити, третій — інвестиції.

Економічний експерт і автор кількох програм розвитку Криму Андрій Клименко каже, що сьогодні реальним джерелом для виживання можуть бути тільки зовнішні інвестиції: "Треба або потужно репатріювати вітчизняні мільярди, закриваючи офшорні лазівки, що сьогодні вже, у принципі, починає робитися. Або (а краще одночасно) створювати тут комфортні умови для інвестора, і байдуже, хто це буде, нехай навіть пов'язані з українськими політиками структури, про які ви пишете. Ті ж такі сонячні станції, наприклад".

У принципі, процес уже пішов, з огляду на те, що близько 70% прямих іноземних інвестицій в Україну заходить із Кіпру. І, на думку президента Європейської Бізнес Асоціації Томаша Фіала, більша їх частина — це круговорот грошей, які виходять з України через трансферне ціноутворення і які потім заходять назад як прямі іноземні інвестиції.

"Коли "кримський проект" наражався на опір у Києві, там казали: треба такі умови створювати по всій країні, а не в окремо взятому Криму. Казали, але не зробили. А сьогодні в них немає іншого виходу, крім як пільгувати інвестиції, і починати можна з Криму, де законодавчу базу вже підготовлено", — вважає Андрій Клименко, допускаючи, що наступним регіоном може стати Донецьк. Тобто ще один базовий для партії влади регіон, що досить далекоглядно з погляду 2015 р.

Ну, а поки немає ні закону, ні інвестицій, уряд Криму націлився на новий кредит. Під держгарантії і, можна подумати, на найнеобхідніше. Ні, це не краплинне зрошення, яке могло б прийти на заміну розграбованій і зданій в кришовані правоохоронцями пункти приймання брукху системі, відсутність якої цього року допоможе одержати в Криму давно не бачений урожай ранніх зернових — 13,5 центнерів з гектара. Уряд Криму затвердив іншу програму — "Світлий Крим", що передбачає заміну освітлення на вулицях кримських міст і селищ на світлодіодне і потребує майже 377 млн грн кредитних коштів. Саме час, і спасибі, що не так багато, а тому не так страшно, як минулої осені, коли ВР України дала дозвіл надати держгарантії на залучення кредиту в 10 млрд гривень для будівництва парогазової електростанції в Щолкіно й мереж електро- і газопостачання в східному Криму. Як повідомлялося, кредит готовий був надати один з китайських банків. Але минуло півроку, і про гучний проект уже не згадують.

Натомість є нова ідея — скромніша, усього на 5 млрд — будівництво автовокзалу й розв'язки на території залізничного вокзалу в Криму. Взагалі, грошей треба багато: президент Янукович оголосив 2014-й роком дорожнього будівництва. Відкоти там — під 60%, отже, інвестори страх як потрібні: без них народу після цієї перемоги над поганими дорогами не вижити.

<http://gazeta.dt.ua/internal/druge-chitannya-.html>

Інтернет-ЗМІ

Николай Томенко: «Когда встанет вопрос о том, кого выдвигать в президенты, поддержка Порошенко в нашей фракции будет существенной»

Левый Берег.ua

К 2015-му году нужно начинать готовиться – работать с членами комиссий, активизировать местных активистов – уже сегодня. «За месяц до выборов это не делается», - авторитетно заявляет Николай Томенко, рассказывая LB.ua о том, как – заручившись поддержкой Владимира Филенко, Юрия Луценко – уже с осени намерен заняться проектированием свода правил «Как победить на президентских выборах кандидату от оппозиции». Оспаривать правоту Томенко сложно; опытный игрок, он прошел не одну избирательную кампанию.

Чего-чего, свежих идей, креатива у Николая Владимировича вдосталь было всегда. Вот, только с практической их реализацией частенько возникали проблемы. «Сам я партийной работой не занимаюсь, на это есть штаб», - разводит руками, когда пытаешься добиться от него конкретики.

Так или иначе, интервью с Томенко особо ценны тем, что всегда продуцируют много новостей. На сей раз один из исторических лидеров «Батькивщины» (формально он им более не является. По результату объединительного съезда, в число замов главы партии Томенко не вошел) рассказал о том, как его пытались превратить «во второго Катеринчука» - уговорить баллотироваться в 2015-м; о том, кто конкретно в «Батькивщине» поддерживает президентские амбиции Порошенко, а кто – уходит на переговоры к главе государства. Также – уточнил подробности в истории со скандальным «письмом счастья», единственным подписантом которого – на момент обнаружения послания – он был, и пояснил, почему «Батькивщине» неправильно требовать лечения Тимошенко в Германии.

Для начала - блиц. Коротко: какое событие завершившегося политического сезона стало наиболее значимым лично для вас?

Моя работа в качестве главы комитета. Наконец-то медийные законопроекты начали голосоваться в зале: в первом чтении принят Закон об общественном телевидении, также удалось провести законопроект о необходимости обеспечения прозрачности конечных собственников СМИ. Да, он попадал "в евроинтеграционный пакет", однако данный законопроект действительно важен. Особенно важен для прозрачности будущей власти; для президента, который после 2015-го года неизбежно будет придерживаться принципов свободы слова.

Вы правда думаете, что после 2015-го Виктор Фёдорович станет защищать свободу слова?

Я не сказал, что это будет Виктор Фёдорович (улыбается). Покамест, мой план таков, что у нас есть шанс победить.

"У нас" это у кого?

Я для себя такую сентенцию вывел: любой оппозиционный кандидат-победитель - маленькое добро; особенно по сравнению с большим злом нынешней команды Януковича.

Мы, оппозиция, сделали небольшой, но все же, важный шаг, препятствующий повторению роковой ошибки второго тура в 2010-м. Хотя, конечно, обязательство поддерживать победителя первого тура во втором - еще недостаточное условие для победы.

Что вы называете "достаточным условием"?

Очевидно, что оппозиционным силам накануне 2015-го необходимо четко договориться о единых правилах поведения, описать их, определенным образом закрепить.

В данной связи, я сам себе определил общественно-политическую нагрузку – вместе с известными политиками и экспертами разработать и предложить некий свод таких правил. Во всяком случае, рабочий его вариант.

На каком основании вы сами себе подобные задачи формулируете?

На том основании, что я - в отличие от многих моих коллег - баллотироваться в 2015-м не намерен.

А что, собирались?

(превозмогая улыбку). В общем, уже начиная с осени, часть своего времени я - вместе с коллегами - выделяю для наработки возможного свода правил «Как победить на президентских выборах кандидату от оппозиции».

Признаться, меня больше всего беспокоит даже не то, что мы можем не иметь единого кандидата в первом туре - хотя, я борюсь за то, чтобы он был - но, отсутствие подготовленных людей, которые смогли бы работать в комиссиях, обеспечивать честный подсчет голосов.

Уже сейчас необходимо активно заниматься тренингами, семинарами, подбором людей...

Эта задача - для всех трех фракций и выполнять которую они должны согласованно. Но, план-то для этого у них быть должен уже сейчас, хотя бы первичный.

Вы на заседании фракции ОО данный вопрос поднимали?

Конечно, не единожды.

И что?

Сегодня я отстаиваю две важные для оппозиционной работы позиции.

Первая - подготовка к 2015-му нашего депкорпуса в регионах. Численность оппозиционных депутатов на местах довольно велика, важно правильно задействовать этих людей. Например, направить их усилия в правозащитное русло. Своя маленькая «владиевка», увы, есть во многих населенных пунктах. Где-то беспредельничает милиция, где-то – прокуратура, где-то люди страдают от произвола чиновников. Кто за всем этим должен следить, кто – выявлять проблему, вовремя предлагать Киеву как помочь людям, как защитить их права. Тогда и возмущаться, что мы реагируем лишь на то, что «взорвалось» - как было в случае с Владиевкой – не придется.

Разумеется, для этого с региональными активистами необходимо проводить тренинги, обучения, мобилизовывать их соответствующим образом. Если с этим справиться, возможно будет и подкорректировать акцию "Вставай, Украина!" - от такого шоу, разворачивающегося в областных центрах, до мер действительной помощи людям.

Вы же знаете: имиджевый, рейтинговый результат этих «промо-туров» сегодня не очень высок.

Юлия Владимировна вообще призвала свернуть акцию...

В таком формате, как нынешний, она точно не нужна.

Одноразовый митинг или акция не дает эффективного результата «на выходе».

...Разрешите, я продолжу. Итак, активизация работы местных депутатов – первая позиция, которую отстаиваю. В последнее время, моя идея нашла поддержку среди некоторых «вождей», высказывавших готовность поехать по селам или райцентрам.

Каких конкретно «вождей»?

Как минимум на уровне заместителей руководителей фракции.

Знаете, пока мы тут с вами сидим, разговариваем (интервью записывалось по завершению второй недели июля), ударовцы инициировали пеший ход из Врэдиевки на Киев. Что вам – с вашими-то идеями, еще – отличной спортподготовкой – мешало шагать с ними рядом?

От ОО за Врэдиевкой был изначально закреплен Андрей Парубий. У меня принцип очень простой: прежде, чем вмешиваться в какую-то ситуацию, нужно понять, не занимается ли уже кто ею и есть ли на данной территории свой депутат-мажоритарщик. Просто во избежание некорректных ситуаций.

Сам я, как депутат, прежде всего, работаю в Киеве и в Черкасской области.

Ясно. Так, а что у вас за вторая позиция? Вы не договорили.

Она также связана с 2015-м годом. Памятен опыт 2004-го, когда активисты, члены комиссий из одного региона, допустим – Западной Украины, ехали работать в комиссиях в другой, скажем, на Восток. Тогда подобная практика существенно помогла оппозиционерам. Применить ее следовало бы и на сей раз. Разумеется, при условии, что люди будут должным образом подготовлены, обучены и т.д. Начинать заниматься этим необходимо уже сейчас, а не за месяц до выборов.

Суммируем: обучение членов комиссий и обмен кадров между регионами. Еще раз: когда вы говорили об этом на фракции и что вам ответили?

Эти мои предложения воспринимаются очень позитивно: «классная идея», «да-да, надо делать!» и т.д., однако за этим, увы, практических действий не следует. Не секрет, что сам я партийной работой не занимаюсь. Так было при Юлии Владимировне, так есть сейчас. У каждого – свой участок, своя сфера ответственности. Поэтому, для реализации идей, о которых речь, существует центральный штаб и партийные структуры.

Который возглавляет Александр Турчинов.

(продолжает) ...с формальной точки, такие проекты должны утверждаться на заседании фракции или политсовета; для их реализации должны выделяться средства, назначаться ответственные и т.д.

Если на уровне фракции решение не принимается, то о совместном планировании чего-либо тремя политсилами речь, как понимаю, речь вообще не идет. Тем не менее, как человек, все время находящийся «в среде», ощущаете ли вы в соратниках из «Удара», «Свободы» готовность к подобному плотному сотрудничеству? Или нет?

Как раз на низовом уровне диалог развивается успешно. Возьмем примеры. Как вы знаете, сейчас идет очередная волна закрытия – в контексте медреформы – больниц на местах. Я, Ирина Геращенко от «Удара», которая сама родом из Черкасс и бывший замминистра здравоохранения, Святослав Ханенко от «Свободы» активно работаем, защищая право людей на медицинское обслуживание по месту жительства. Мы собираем местный актив, расписываем план действий, проводим общественные слушания. Никто нам этого не поручал, просто мы сами решили, что обязаны это делать. И таких примеров сотрудничества очень много.

Переходя к следующей части разговора. Знаете, когда спрашивала вас о наиболее значительном событии политсезона, думала, назовете объединительный съезд.

Известно, что я не был сторонником объединения в том формате, в котором оно произошло. Существовала иная концепция такого объединения и я ее последовательно отстаивал. Победил, однако, другой подход. Посмотрим, какие он даст плоды. Как человеку командному, мне бы хотелось, чтоб они были успешными.

Критиковать решение, по факту его принятия, я считаю некорректным, но и провозгласить его «едино правильным», убеждать в этом коллег в регионах, отказавшись от того, что говорил раньше, я тоже не стану.

Юлия Тимошенко одобрила подход, альтернативный вашему.

Именно поэтому я не стал выступать на съезде с «отдельной точкой зрения». Дискуссия, повторяю, уместна до принятия решения, после – нет.

Словом, вы отошли в сторону и выжидаете.

Изначально я настаивал на европейской модели объединения двух партий, то есть – объединении «снизу». Лидеры заняли иную позицию.

Да, существует вероятность, что нынешние негативы сгладятся и мы выстроим мощную европейскую оппозиционную партию. Чего мне, признаться, очень бы хотелось. Но, существует, увы, и иная вероятность – что очень скоро мы получим такую партию «любых друзей» два. Неправильно было бы не считаться с этими рисками.

Процессы, происходящие сегодня в некоторых областях, когда из числа бывших «фронтвиков» в «Батькивщину» вступает 20-30 человек, да и те, лишь в надежде занять руководящие должности, не могут не настораживать...

Назовите самые проблемные области.

Полтавская.

Руслан Богдан пытался ее рейдировать еще до объединения. Слияние партий тут ни при чем.

Как же ни при чем? Киевские лидеры предложили одну кандидатуру на главу облорганizations, а местные члены партии проголосовали за другую.

Мы оба прекрасно знаем, почему в действительности они так проголосовали, кто и как это обеспечивал. Богдан сперва планировал избираться по округу, потом передумал и договорился о списке. Договоренность подкреплялась энным числом «аргументов». Однако, место Богдана оказалось недостаточно высоким, дабы обеспечить ему депутатство. При этом он считает, что в Батькивщине ему должны, вот и отыгрывается.

Ну, это ваша информация. Вы попросили меня перечислить проблемные, на мой взгляд, регионы, где – потенциально – может возникнуть конфликт вокруг избрания нового руководителя, я и перечисляю. К Полтаве добавлю также Хмельницкую, Ровенскую, Запорожскую области.

По Хмельницкой области ситуация особая. Василий Кравчук совершил демарш в знак протеста против того, чтобы местную организацию ОО возглавил негодный ему кандидат. С политикой это ничего общего не имеет, исключительно – собственное эго.

Я в партии уже восемь лет, Кравчук – еще дольше и то, что так с ним все получилось... Действительно, очень неприятно.

Конечно, одно дело – тушки от Фронта, совсем иное – от Батькивщины. Кравчук стал первым.

Да, увы.

Признайтесь, на вас самого не выходили ли с предложениями стать «тушкой»? Ну, зная ваши протестные внутривпартийные настроения...

Не складывается у меня с этим. Сколько уже в парламенте – никто ничего не предлагает (смеется, - ред.).

Что до моей критичной позиции, она же не сегодня появилась. Вы помните, как непросто я воспринимал этап «олигархизации» «Батькивщины», когда Богдан Губский и компания действительно оказывали серьезное влияние на принятие ряда решений... И как они против меня воевали, какие медиа-кампании заказывали...

То есть, сейчас вас купить не пытались?

Тоньше. Сразу по завершении парламентской кампании, со мной пытались вести разговоры в духе: не рассматривали ли вы для себя возможность баллотироваться в президенты. Вот, вы, мол, подумайте, мы вас поддержим, прежде всего- информационно, ну и т.д.

Такий второй Катеринчук, только на ступень выше. Кто предлагал-то?

Я так понимаю, уполномоченные от Администрации Президента.

От Сергея Левочкина?

Где-то – Левочкин, где-то – Клюев, где-то – Арбузов. Сейчас действует сразу несколько «центров», задача у всех одна – расшатать оппозицию, умножить «тушки», обеспечить наличие как можно большего числа оппозиционных и квазиоппозиционных кандидатов к 2015-му.

Или, вот, многие пытаются сегодня активно подсказывать, как нам, оппозиции, работать, как действовать. Например, Балоба...

Может, это он к вам в семью «ненавязчиво» просится?

Не думаю (улыбается). Тем более, у нас уже есть Мартыненко.

... Балоба постоянно «консультирует» оппозицию через Фейсбук.

Через Фейсбук кто угодно кого угодно может «консультировать». Это несерьезно.

Ну, позиционирование в СМИ и в интернете у этих людей такое, что, мол, фракция Батькивщины им ближе всего, но они предпочитают оставаться внефракционными, а вот мнение свое о нас высказывать – это, да, всегда пожалуйста.

К примеру, по их логике мы должны защищать брата Балоби, Павла и креатуру Порошенко – Александра Домбровского. Вплоть до блокирования трибуны защищать. А сами они, тем временем, станут голосовать вместе с большинством.

Вы правы в том, что пока это – только маневры. Хотя и очень показательные.

Если же рассматривать все это в контексте президентской компании, то когда во фракции встанет вопрос, кого выдвигать кандидатом в президенты, у Порошенко поддержка, думаю, будет довольно существенной.

В президенты?

Конечно. Обратите внимание на внешнюю рекламу, расклеенную сейчас по городу (имеется ввиду обложка журнала «Корреспондент» с интервью Петр Порошенко в качестве топ-темы номера, - С.К.). Разве это – кампания потенциального кандидата в мэры? Ведь там о столице слова не сказано, зато размышления о стране...

Может, вы, как тот, кто, теоретически, также может претендовать на мэрство от ОО, просто ревнуете?

Нет. В настоящее время я не вижу возможности проведения в Киеве одновременных выборов городского главы и Киевсовета. Поэтому не считаю для себя возможным баллотироваться в мэры, когда сохранится Киевсовет «Черновецкого – Януковича». Даже в теории. Что, скажите, сможет мэр, без нового легитимного совета? И как новоизбранному мэру работать с советом, который, напоминаю, заблокирован оппозицией? Сегодня оппозиция блокирует его работу, а завтра новоизбранный оппозиционный мэр приносит присягу большинству в нелегитимном совете?

Это был бы блеф, обман избирателя. Не говоря уже о том, что нет у меня лишнего миллиона долларов, чтоб ежемесячно тратить его на внешнюю рекламу.

Есть мнение - эта фраза знакома вам еще с давних времен – что оппозиция попросту «слила» киевские выборы; не стала воевать за них, поскольку не имела согласованного кандидата.

Насколько мне известно, близкие к оппозиции ходоки обращались – в данной связи – к президенту, пытаясь прояснить вопрос. Получили предельно четкий ответ: выборы мэра и горсовета будут после 2015-го года, после того, как изберете меня на второй срок.

Кто конкретно ходил? Фамилии озвучьте.

Фамилии озвучить не могу. Скажу лишь, что это люди оппозиционного толка. В том числе, внефракционные.

Еще один «привет» Петру Алексеевичу, следует понимать? Ведь, к Януковичу сегодня даже членам ПР попасть не так-то просто. Ну, ладно. Вот, вы сказали, что в контексте 2015-го у Порошенко внутри фракции ОО может набраться солидная группа поддержки. Группа какой конкретно численности и из кого она состоит?

Давайте разделим. Первое – «мэрская» группа поддержки. Это, по моим прикидкам, человек 20-30 депутатов, не меньше.

Фамилии?

Почти все киевские мажоритарщики.

Терехин? Уже смешно.

Я сказал «почти все». Минус свободовец Ильенко, минус Ксения Ляпина... Остальные, мне кажется, поддержат. Конструктивно сотрудничая с ним в период парламентских выборов, они, таким образом, как бы вернут должное. Учитывая, что Игорь Грынив, насколько я знаю, активно работает в штабе.

В каком штабе?

Петра Алексеевича.

А у него есть штаб?

Есть команда, которая активно работает...

На мэрские или уже президентские?

Это не уточняется. Сейчас мы просто говорим об активно работающей команде с прицелом на 2015 год.

Кто же ее, то есть – штаб, возглавляет?

Не знаю, не могу сказать. Однако, отвечая на вопрос о том, кто – потенциально – может поддержать Порошенко, добавим сюда «костяк» бывшей ПРП. Уже упомянули Грынива, приплюсуйте Владимира Бондаренко, Михаила Косива... Столичные СМИ, почему-то, этого не заметили, Косив недавно сказал: из всех возможных реальных кандидатов в президенты в первом туре, оппозиции стоило бы сконцентрировать усилия на поддержке Порошенко.

Сергей Соболев – тоже старый ПРПист, но его в поддержке Порошенко уличить сложно.

Петр Порошенко уже в президентской кампании и этого не стоит недооценивать. Тем более, позиционирование у него весьма адекватное и правильное. Ампула опытного экономиста-прагматика людьми востребовано. Арсений Яценюк, в силу обстоятельств, из этой «рамки» вышел – занимается сугубо политической деятельностью; Кличко в экономических вопросах не слишком компетентен, Тягнибок – тоже, вот и получается, что Порошенко занял вакантную позицию.

Какова численность второй «группы поддержки» Порошенко внутри фракции ОО? Той, что за его президентство.

По моим оценкам, человек десять уже имеется.

Один из опытнейших игроков – Владимир Филенко. В настоящее время он вне Рады, хотя политической деятельности не прекращает. При этом поддержка Порошенко за ним не замечена. Что-то не сходится у вас.

На мой взгляд, те люди - и Филенко в том числе - которые сегодня находятся вне парламента, при этом не намерены баллотироваться в 2015-м и, ко всему, обладают серьезным политическим авторитетом, должны сконцентрироваться на выработке «правил игры» для оппозиции на 2015-й. Мы об этом уже говорили.

Кого, кроме себя, имеете в виду?

Того же Филенко, безусловно – Луценко ... те, у кого есть имя, авторитет, серьезный политический опыт. Слишком уж велика вероятность выхода во второй тур двух антиукраинских кандидатов, мы не должны этого допустить.

Неужели вы верите, что Тягнибок не станет баллотироваться?

Выглядит так, что если мы, оппозиционеры, не договоримся, то баллотироваться будут все, а не только Порошенко или Тягнибок...

Но, и Кличко.

Яценюк станет баллотироваться лишь в том случае, если этого не сможет сделать Юлия Тимошенко.

http://lb.ua/news/2013/07/19/214106_nikolay_tomenko_kogda_vstanet.html?utm_source=lbua&utm_medium=link&utm_campaign=mainarticle

Политики и соцсети: от умиления до скандалов

Обозреватель

Facebook давно стал частью жизни не только простых украинцев, но и политиков. Парламентарии и на себе ощутили всю мощь работы соцсетей и довольно быстро подсели на общение в Интернете.

Чьи-то страницы откровенно ведут пресс-службы, но есть и такие народные избранники, кто своими новостями предпочитает делиться лично.

"Обозреватель" изучил страницы политиков в соцсетях и готов рассказать о том, кто, чем дышит, с кем дружит, и о чем любят болтать в Facebook нардепы.

Активно общается в соцсетях **регионал Владислав Лукьянов**. Но о себе лично говорит мало, в основном рассказывает о рабочих поездках и встречах. Все фото на странице – сугубо официальные.

А вот **внефракционный депутат Лев Миримский** не прочь показать и личную жизнь. В сети политик общается с подписчиками, выкладывает фото из отпуска. Весной текущего года весь Интернет облетели снимки его прогулки по Одессе. Тогда для выхода в свет политик выбрал одежду исключительно желтого цвета.

А на прозвище "цыпленок" от журналистов ничуть не обиделся, а вместе со всеми подшучивал сам над собой.

На днях же политик выложил в сеть фото, на которых показал, как проводит отпуск в Алуште со своей семьей.

Депутаты-новички также вступают в Facebook-семью. Например, **регионал Игорь Цыркин** не прочь поделиться своими новостями, но пока не готов писать посты лично. Политик выкладывает на своей странице ссылки на публикации о себе, либо о своей партии.

Регионал Олег Царев также ведет свою страницу в Facebook и за это мужество надо отдать ему должное. Политик нередко становился объектом критики за выносимые им законопроекты и чаще всего негодующий народ именно в сети высказывал все, что думает про нардепа.

Впрочем, народного избранника это не пугает, выпады в свою сторону он, как правило, игнорирует, зато не прочь поделиться с подписчиками ссылкой на статью о том, что перевелись в России нормальные мужики...

Зарегистрирована в Интернете и **член "Батькивщины" Лилия Гриневич**. Судя по всему, свою страничку в соцсети политик ведет самостоятельно, но о личном – ни слова, другое дело разговоры о работе. Если любите подискутировать об образовании – вам точно надо подписаться на Facebook нардепа.

Умеет создавать вокруг себя информационные поводы и с Facebook, и без него **нардеп-олигарх Александр Онищенко**. Его имя связывают с конкурсом "Мисс Украина", хотя сам он отрицает свое отношение к его организации. Тем не менее, фото с тусовок с красотками, снимки с Пэрис Хилтон и Ван Дамом систематически появляются на его странице в сети.

Любит посидеть в соцсети и **оппозиционер Александр Бригинец**. Страницу он ведет самостоятельно и не прочь пожаловаться на "покращения", покритиковать власть, но и о собственной жизни порой рассказывает: на каких фестивалях был, что видел, чем занимался в ВР. Здесь же можно найти массу фото Бригинца в любимых вышиванках.

Говорит в основном о работе, но не прочь прихвастнуть звездным кумовством **регионал Ирина Бережная**. Она вместе с Филиппом Киркоровым крестила дочь Ани Лорак. Потому на ее странице периодически появляются фото с Каролиной.

Партийные новости на своей странице в Facebook сообщает **свободовец Игорь Швайка**, однако не против он показать и чем занимается в свободное время. На днях политик выложил фото похода, в который отправился с "малыми свободівцями".

Скандалом в жизни обернулась для **ударовца Сергея Куницына** запись в соцсети. Впрочем, провокационный пост оставил не он, а его супруга, поведавшая всему Интернету, что муж изменяет ей с 35-летней блондинкой.

В последнее время политик делится в сети лишь ссылками на статьи о ходе собственного бракоразводного процесса.

А вот молодые политики, такие как **свободовец Андрей Ильенко** или **коммунист Александр Присяжнюк** предпочитают молодежную соцсеть Вконтакте. Однако и там нардепы не самые частые гости и предпочитают общаться с узким кругом реально знакомых им людей.

<http://obozrevatel.com/politics/91572-politiki-i-sotsseti-ot-umileniya-do-skandalov.htm>

Круглов отстранил регионала Антощенко от управления "Николаевоблэнерго" *Новости-N*

Губернатор Николаевщины Николай Круглов убрал с должности гендиректора "Николаевоблэнерго" регионала Юрия Антощенко.

Источники рассказали также, что Антощенко написал заявление об увольнении по собственному желанию и что и.о. гендиректора "Николаевоблэнерго" поставлен Николай Булатов.

Кроме того, Антощенко лишили статуса члена Партии регионов и сместили с поста главы районной партийной организации.

По слухам, отстранение Антощенко инициировал лично Круглов и что яблоком раздора стало предприятие Антощенко "Евротранстехсервис". Этому предприятию из облбюджета выделили деньги на перевозку льготных категорий граждан, но руководство предприятия начало требовать новых финансовых траншей. После такого заявления стороны перешли "на язык ультиматумов", что и повлияло на решение Круглова.

Круглов считает, что поведение Антощенко "дискредитировало партию в глазах населения".

"Провокация" сообщала: в апреле 2013 года поставщик электричества для жителей Николаева ПАО «Николаевоблэнерго» проштрафился на 100 млн грн. Такой штраф ПАО, которым руководит нардеп-регионал Юрий Антощенко, получило от Антимонопольного комитета Украины (АМКУ).

http://provokator.com.ua/uncategory/13_07_22_kruglov_otstranil_regionala_antoschenko_ot_upravleniya_nikolaevoblenergo#

Зачем Донбассу царственные мученики или битва за Таможенный союз *Провокация*

С момента последних парламентских выборов политическая погода в электоральной вотчине Президента и партии власти никак не устаканится

С момента последних парламентских выборов политическая погода в электоральной вотчине Президента и партии власти никак не устаканится. В поте лица трудясь над обеспечением всеукраинской всеохватывающей стабильности, региональный инстеблишмент никак не может навести порядок у себя дома.

Страсти в регионе кипят, а его хозяев бросает из одной крайности в другую. То после волны антифашистских маршей в гости к шахтерам Ефима Звягильского неожиданно пожалует небезызвестная соратница Тягнибока Ирина Фарион.

То после провальной для оппозиции акции «Вставай Украина!», на трибуне местного стадиона «Олимпийский» рядом с главой Донецкого облсовета Федоруком и губернатором

Андреем Шишацким вдруг объявиться нардеп от «Свободы» Руслан Кошулинский. Появится и посетит завод «Донецксталь», принадлежащий олигарху Нусенкису – главному спонсору на дух непереносимого националистами «Русского мира».

Все эти странные телодвижения вызывают немало вопросов, пока остающихся без ответов. Добавим что на фоне этих странных почти дружеских визитов свободовцев в стан идеологического врага еще более странными выглядят демарши того же «Русского мира» и подконтрольных ему организаций.

«Прости нас святой цесаревич Алексей»

Бигборд с таким текстом и фото Алексея Романова появился на одной из улиц Донецка 17 июля – аккуратно в очередную годовщину расстрела Николая II и его многочисленного семейства. В тот же день в шахтерской столице с благословения местных церковных иерархов освятили и место под будущий храм в честь убиенного царевича.

Параллельно в Луганске, порядка 300 человек, гордо именующих себя «казаками» устроили крестный ход по улицам Оборонной и Советской – от Свято-Благовещенского храма до памятного знака «Пресвятая Богородица», где был отслужен поминальный молебен. Аналогичные менее масштабные ходы прошли и в маленьких городах региона.

Спрашивается: с чего бы это жителям Донбасса извиняться за выстрелы, прозвучавшие почти столетие назад, за тысячи километров от родных степей и терриконов, в далеком Екатеринбурге? Ведь насколько известно, последний российский император отнюдь не земляк местных «казаков», да и в этом регионе никогда за свою жизнь не бывал и никакой памяти по себе не оставил.

Можно, конечно, предположить что в донецком крае осел клан потомков царского палача Юровского, которым есть за что просить прощения у царской семьи. Но в это тоже как-то верить слабо.

Словом, весь этот верноподданнический экстаз настолько противоречит здравому смыслу, что невольно начинаешь подозревать, что он (смысл) все-таки есть. Но старательно скрыт от непосвященных.

Битва за Союз... таможенный

Пока правящая верхушка Украины так и не может определиться: в чью сторону направить основной внешнеполитический вектор – ЕС или Таможенного союза. Российский инстеблшмент, и так владеющий значительными активами Донбасса, действует. Факты вещь упрямая.

В июне, в день когда на сайте Верховной Рады появился текст возможного договора об ассоциации с ЕС, в Донецке прошел круглый стол организованный общественной организацией «Украинский выбор» во главе с кумом Владимира Путина Виктором Медведчуком. На нем, кстати, в качестве гостей присутствовала практически вся бизнес-элита Донецкой и Луганской областей.

Нынешние покаянные ходы от «Русского мира» эксперты тоже считают артподготовкой. Сама же битва, скорее всего начнется в сентябре. И, похоже, именно Донбассу отведена роль катализатора общественного мнения, которое должно заставить правящую партию сделать окончательный выбор. Каким он будет – покажет ближайшее будущее. Тема противостояния ЕС и ТС весьма политизирована. Поэтому не будем заострять на ней внимание. Важно другое.

По сути «регионалы» сегодня только формально, контролируют Донбасс. Реальные же рычаги власти и контроля сейчас в руках иных людей. И «бело-голубые» прекрасно осознают свою слабость. Отсюда и политические метания из стороны в сторону, и осторожные реверансы «Свободе». Словом, «все смешалось в доме Облонских».

http://provokator.com.ua/uncategory/13_07_22_zachem_donbassu_tsarstvennyie_mucheniki_i_bitva_za_tamojennyiy_soyuz

Анатолій Гриценко: «Ярмарок корупції»
pravda.com.ua

Парламентські вибори. Выборчий округ у столиці. Кандидати представляють два протилежних клани. Програми кандидатів не цікавлять нікого. Голоси скуповуються відкрито і масово. Банди проплачених "тітушків" влаштовують демонстративні бійки на виборчих дільницях, аби залякати тих, хто має намір проголосувати чесно. Корумповані силовики (поліція, судді, митниця) за гроші "кришують" правопорушення. Роботодавці вказують працівникам, за кого вони мають проголосувати. Громадські об'єднання, профспілки – маріонетки в руках крупного бізнесу, за гроші готові забезпечити "потрібний" результат, кому вкажуть. Навіть шляхом насилля і вбивств. Слухняна преса працює на замовлення виборчих штабів і "грошових мішків"...

А тепер розкрию "секрет": це не Україна – Велика Британія. Події відбуваються у Лондоні, у першій половині 18 століття. Важлива обставина: виборче право тоді мали не всі – лише люди зі статками, платники податків – тим не менше, свої голоси продавали...

Напевно природа людини не надто змінюється. І раба з себе вичавлювати треба було тоді – тим більше треба тепер!

Почитайте книгу Девіда Лісса "Ярмарок корупції" (A Spectacle of Corruption by David Liss). Окрім іншого, це ще й цікавий детектив:) А як сподобається, то знайдете і другу книгу цього ж автора – "Змова паперів". Теж пізнавальний детектив, про фінансові оборудки на біржах і з державним бюджетом, для нас не менш актуально...

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/grytsenko/51ead9c5da620/>

Вадим Колесніченко: «Біснுவаті молодчики більше не зможуть ховатися за масками»
pravda.com.ua

Останні події в Україні та світі демонструють високу загрозу екстремістських проявів для стабільного функціонування суспільства і держави, сталого демократичного розвитку і прогресу. Не останню роль у цьому відіграє мотив безкарності злочинців, які, здійснюючи грубі й масові порушення громадського порядку, використовують маски та інші способи приховування обличчя, що ускладнює діяльність правоохоронних органів щодо ефективного притягнення таких осіб до відповідальності, призводить до масового порушення прав інших людей...

Саме тому, 16 липня я, як Народний депутат України, зареєстрував у парламенті законопроект "Про внесення змін у деякі законодавчі акти" (щодо посилення заходів протидії екстремістській діяльності) №6200а.

Даний законопроект не має на меті жодним чином звузити обсяг прав громадян на мирні збори, визначений статтею 39 Конституції України, а ставить собі за мету убезпечити осіб, що перебувають поряд із мітингом, пікетом, маніфестацією та іншою громадською і політичною акцією чи безпосередньо приймають участь у таких заходах.

У той же час, якщо особа, реалізуючи своє конституційне право, прийняла рішення взяти участь у мітингу, пікеті, маніфестації та інших громадських і політичних акціях, мирно і без порушення законодавства України, то вона вочевидь не має потреби в приховуванні свого обличчя.

Тому, цим проектом закону встановлюється адміністративна відповідальність у вигляді штрафу розміром від п'ятдесяти до двохсот неоподаткованих мінімумів доходів громадян або арешту строком до одного року за умисне перешкоджання ідентифікації особи шляхом використання масок, капюшонів, шарфів, бандам чи інших способів приховування обличчя

особи під час проведення мітингів, пікетів, маніфестацій та інших громадських і політичних акцій.

При цьому, дія цієї норми не поширюється на працівників правоохоронних органів, медичних працівників, працівників служб подолання надзвичайних ситуацій, військовослужбовців збройних сил, державних службовців, осіб, яким необхідно прикривати обличчя, у зв'язку з умовами виконання службових обов'язків, або які є учасниками театральних та хореографічних вистав, театралізованих та мистецьких акцій, осіб, що мають захворювання, які передаються повітряно-крапельним шляхом.

Даний законопроект жодним чином не порушує права громадян на мирний протест, свободу слова та думки.

Звертаю увагу, що основною функцією держави є захист своїх громадян. А вона не спроможна на відповідному рівні це виконати, якщо під час масових суспільних та громадських акцій самі ж громадяни будуть приховувати свої обличчя і тим самим перешкоджатимуть ідентифікації своєї особи та створюватимуть ілюзію вседозволеності та безкарності.

Враховуючи це, багато провідних держав світу вже законодавчо закріпили заборону використовувати маски та інші способи приховування обличчя під час проведення мітингів, акцій протесту, маніфестацій, інших громадських і політичних акцій з метою полегшення вчинення злочину шляхом перешкоджання ідентифікації особи.

Зокрема, в Сполучених Штатах Америки існують подібні норми. Для прикладу, можна навести статтю 185 Кримінального кодексу штату Каліфорнія, в якій вказано, що будь-яке умисне маскування особи з наміром вчинити злочинне діяння в громадських місцях та місцях масового скупчення населення є незаконним. Стаття 876.13 Кримінального кодексу штату Флорида забороняє носити маски та інші засоби, що приховують обличчя особи, на всіх державних підприємствах, в державних установах та в місцях масового скупчення населення з метою перешкоджання ідентифікації її особи. А стаття 268 загальних законів штату Масачусетс забороняє перешкоджання ідентифікації особи та встановлює відповідальність у вигляді позбавлення волі та штрафу у сумі п'ятисот доларів.

У 2004 році в Італії було прийнято Закон "Про заборону носіння масок". У липні 2010 року подібний закон було прийнято і у Франції – Закон "Про заборону приховувати своє обличчя в громадських місцях". У Бельгії вже тривалий час заборонено повністю прикривати обличчя карнавальними масками поза карнавалами. У Швейцарії на законодавчому рівні заборонено закривати обличчя в громадських місцях, за виключенням фестивалів і свят, які передбачають носіння масок та інших аналогічних аксесуарів.

Остання практика Канади. У червні 2013 року було прийнято закон, який, окрім того, що забороняє приховування обличчя під час проведення мітингів, пікетів, маніфестацій та інших громадських і політичних акцій, також забороняє приховування обличчя під час скоєння злочину.

Серед низки країн, які на сьогодні рухаються у напрямку встановлення заборони приховувати своє обличчя в громадських місцях, можна виокремити також: Хорватію, Велику Британію, Саудівську Аравію, Бахрейн, Об'єднані Арабські Емірати, Російську Федерацію, Нідерланди, ін.

Також проектом закону пропонується внести зміни до Кримінального кодексу України, доповнивши його новою статтею 293-1 "Перешкоджання ідентифікації особи" – злочином, якою встановлюється покарання у розмірі від двохсот до тисячі неоподаткованих мінімумів доходів громадян або арешту строком до одного року за умисне перешкоджання ідентифікації особи з метою полегшення вчинення злочину шляхом використання масок, капюшонів, шарфів, бандам чи іншого способу приховування обличчя особи під час проведення мітингів, пікетів, маніфестацій та інших громадських і політичних акцій.

При цьому, законопроект встановлює підвищену міру покарання за умисне перешкоджання ідентифікації особи з метою полегшення вчинення злочину шляхом використання масок під час проведення мітингів, пікетів, маніфестацій та інших громадських і політичних акцій, якщо воно вчинене службовою особою або організованою групою осіб.

На мою думку, якщо особа, реалізуючи своє конституційне право, прийняла рішення взяти участь у мітингу, пікеті, маніфестації та інших громадських і політичних акціях, мирно і без порушення законодавства України, то вона, вочевидь, не має потреби в приховуванні свого обличчя.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/kolesnichenko/51e90d29447b9/>

Телебачення і радіомовлення

Олександр Данилюк: «Сергій Каплін політизував "врадіївську ходу" ТВі, Сьогодні про головне

Координатор громадянського руху "Спільна справа" Олександр Данилюк звинувачує народного депутата Сергія Капліна у дезорганізації "врадіївської ходи".

Про це він заявив у ефірі програми на ТВі.

Олександр ДАНИЛЮК: "Я не знаю, які внутрішні ситуації трапилися між Сергієм Капліним як одним із учасників "врадіївської ходи" та її координатором. Але достеменно відомо, що партійний похід, який не був партійним, а називався "врадіївською ходою", не був узгоджений з іншими учасниками ходи. Це дестабілізувало ситуацію, дало неправильний інформаційний меседж суспільству, яке через це не підтримало в достатній кількості цю акцію. Сергій Каплін долучився до акції, в якій з самого початку був чіткий графік, чіткі правила, в тому числі щодо партійної символіки, то він мав дотримуватися до кінця".

Львовский мэр дважды за вечер подвергся нападению Интер, Подробности недели

На Львовского градоначальника напали. Дважды за одни сутки.

Первый инцидент случился около шести часов вечера накануне. Андрей Садовой направлялся на работу. На площади Рынок к нему подбежал неизвестный, ударил по лицу, разбил губу и скрылся. Мэр сообщил в милицию. Но приключения на этом не закончились. Тот же самый нападавший - подкараулил градоначальника еще раз: набросился со спины, когда мэр, закончив работу, поздно вечером вышел из Ратуши. Во второй раз скрыться драчуну не удалось - его задержали милиционеры. Нападавшим оказался 32-летний львовянин. Мотив объяснить отказался. За причинение телесных повреждений, да еще и должностному лицу грозит до 5 лет тюрьмы. Сам Андрей Садовой от комментариев нашей съемочной группе отказался. Отметим, что мэр Львова не пользуется личной охраной.

Сергей ЗЮБАНЕНКО, начальник Львовского городского управления УМВД во Львовской области: Дана особа була відразу затримана працівниками карного розшуку львівського міського управління. Дана особа є встановленою. Доставленою в Галицький райвідділ і порушено кримінальне провадження за статтею 350 частини 2-ї кримінального кодексу.

Наши корреспонденты сейчас выясняют, что же на самом деле послужило причиной нападения? Бизнес-разбирательства, политика, ссора из-за женщины? Или на львовского мэра напал психически нездоровый человек? Ответы - в следующих выпусках "Подробностей".

Врадиевских насильников требуют обвинить в покушении на убийство

Адвокаты жительницы Врадиевки Ирины Крашковой считают, что дело должно быть переквалифицировано. С "изнасилования" на "покушение на умышленное убийство". Таким образом, преступникам будет грозить более суровое наказание.

Напомню, 26 июня во Врадиевке трое мужчин изнасиловали и жестоко избили 29-летнюю Ирину Крашкову. Среди своих обидчиков потерпевшая назвала двоих милиционеров. По подозрению в изнасиловании - задержаны лейтенант милиции Дмитрий Полищук и капитан милиции Евгений Дрыжак.

В міжнародному таборі "Артек" розпочався дитячо-молодіжний саміт ОБСЄ *УТ-1, Підсумки тижня*

Російська сторона поки що не приєдналася до розслідування причин зіткнення прикордонного катера з українським човном, внаслідок якого загинуло троє рибалок, а один вважається зниклим безвісти. Врятуватися вдалося лише одному. Інцидент стався в територіальних водах Росії 17-го липня. Правоохоронні органи України та МЗС розпочали власне розслідування і сподіваються на співпрацю з російськими колегами.

Про це повідомив міністр закордонних справ Леонід Кожара у Криму. Він приїхав до міжнародного табору "Артек" на відкриття дитячо-молодіжного саміту ОБСЄ. Захід проходить у рамках фестивалю "Змінимо світ на краще". Тетяна Гураль - далі.

Діти з понад шістдесят країн приїхали в Артек, щоб змінити світ на краще. Міжнародний фестиваль під таким гаслом відбувається тут удванадцять. Відкрили форум - величезним хороводом. Попереду - 10 днів напруженої роботи. Кожен з учасників презентуватиме власну країну. Традиції, пісні, національне вбрання та, навіть, кухню. Закордонні гості вже куштують українські страви і вчаться вимовляти назви.

Бинь ХОАНТАНЬ, учасниця фестивалю "Змінимо світ на краще" (В'єтнам): Борщ, пампушка. Це моя найулюбленіша страва. Тут вона дуже смачна.

Ясін ЗЕНКУАР, учасник фестивалю "Змінимо світ на краще" (Марокко): В Марокко тоже самое делают, только не с таким хлебом. Как? Пампушка?

Окрім розваг діти обговорюватимуть питання безпеки у світі, екології та розвитку інтернет-простору. За ініціативи МЗС України, вирішили вперше у дитячому форматі провести саміт ОБСЄ. Це Організація з Безпеки та Співпраці Ради Європи, в якій цього року головує Україна.

Леонід КОЖАРА, міністр закордонних справ України: Головна сила - це не сила м'язів, або військова сила, - це сила переконання. Вони будуть вчитись спілкуватись в такому багатонаціональному середовищі.

Ламберто ДЗАННЬЄР, генеральний секретар ОБСЄ: Це чудово, що ми маємо можливість залучити дітей до обговорення тих проблем, які стоять на порядку денному ОБСЄ. Я вважаю, що молоде покоління також має право голосу, коли ми розглядаємо питання, які будуть впливати на їхнє майбутнє.

Цього року вперше до складу учасників приєдналися діти з Андорри, Ірландії, Південної Кореї та Сенегалу. Після фестивалю малеча залишається друзями й спілкується через Інтернет.

Валентина ДОВЖЕНКО, голова оргкомітету фестивалю "Змінимо світ на краще": Ми ставим перед собою завдання, щоб протягом фестивальных днів діти - досить різні за національністю, за віросповіданням, за кольором шкіри, ви знаєте, за очима, за рівнем освіти - щоб діти створили, а ми допомагаємо, толерантне середовище. Щоб діти навчилися повазі, щоб вони стали друзями.

За час існування фестивалю в "Артеку" побувало понад 8 тисяч дітей з 73-х країн світу. За результатами зборів діти звернуться з відкритим листом до керівництва ОБСЄ та країн-учасниць.

Україна випереджає Росію в акціях протесту... *Радіо Свобода, Ваша Свобода*

Гості «Вашої Свободи»: Олеся Яхно, політтехнолог Національного інституту стратегії, та Остап Семерак, народний депутат України 6-го скликання.

– Вчора я був свідком двох подій відразу і обидві події були не дуже, м'яко кажучи, легкими для їхніх учасників. У четвер ввечері перед відльотом з Москви я бачив народне зібрання у російській столиці, в Москві. Воно було спрямоване проти вироку опозиціонерів Олексію Навальному, який зараз балотується на посаду мера російської столиці. Коли я вже відлітав пізно ввечері, почався розгін цього мітингу у Москві. А коли я опинився в центрі

Києва, тут відбувався розгін на Майдані учасників ходи до Міністерства внутрішніх справ України. І фактично в синхронному режимі російський ОМОН і український «Беркут» розганяли ці дві події і це вже, мені здається, тема для того, щоб поговорити про синхронність подій на пострадянському просторі. Погодьтеся, щось у цьому синхронному розгоні двох подій є символічне, пані Олесю?

Олеся Яхно: Безумовно, є щось символічне і є дуже багато схожого. І навіть зовні зараз так склалося, що ці прояви збіглися, хоча я б так не прив'язувала те, що відбувається в Росії і те, що відбувається в Україні.

– А я не прив'язую. Просто це відбулося однієї ночі.

Олеся Яхно: Так, скоріше це такі картинки. Але схоже це, безумовно, у всіх пострадянських країнах, просто в Україні і в Росії це гостріше відчувається, тому що я вважаю, що це історично-активні і впливові майданчики, якщо так можна казати. На пострадянському просторі, на відміну від країн Азії, наприклад, відбувається пошук саме ідентичності національної держави як такої. І це відбувається досить боляче як у Росії, так і в Україні. І ми бачимо ці прояви. Це, якщо говорити про глобальний рівень, який супроводжується низкою проблем політичного характеру, економічного та іншими.

– *Пане Остапе, нещодавно багато хто з українських політиків приїздили до Москви, до російських демократичних сил саме з точки зору якогось досвіду того, як відбуваються такі масові зрушення, як люди готові підтримати своїх висуванців, боротися за чистоту виборів. Не відбувається зараз такої ситуації, коли вже російський досвід може бути корисним українському?*

Остап Семерак: Напевно, будь-який досвід є корисний: і для України російський, для Росії український. Більше того, ми повинні пригадати і пам'ятати, що Путін і його команда дуже сильно боялися будь-якого оранжевого кольору в себе на території Російської Федерації і вони вдавалися до будь-яких заходів для того, щоб присікти будь-які наші контакти і будь-які події, навіть не зовсім близькі до подій на Майдані, які відбувалися в Україні, які можуть бути в Росії. Але коли ми говоримо про вчорашні події, я б хотів звернути увагу на те, що насправді я бачу два фактори, які вплинули на сьогоднішнє рішення в Кіровському обласному суді. І ми знаємо, що і Навального, і Офіцєрова випустили на підписку про невиїзд – це очевидно і беззаперечно вчорашня акція в Москві. І мені б дуже хотілося, щоб українські політики і суспільство звернули увагу, наскільки може ефективно і швидко реагувати суспільство і впливати на рішення влади. Тому що тих 10 тисяч, які терміново, ментально зібралися на Манежній площі, звичайно ж, вплинули сьогодні на рішення суду. І зверніть увагу, як було процитовано слова судді, який оголосив у Кірові, що «відпустити Навального і Офіцєрова негайно з-під варти вже». Оце слово «негайно вже» для мене означає симптоми чи прояви того страху, який він засвідчив. А друга причина, чому так відбувалося – звичайно, це є протистояння між елітами, які відбуваються в Росії. З одного боку, Собянін, який є мером Москви і кандидатом на вибори в Москві 8 вересня, і умовний конкурент його – Навальний (я кажу умовний, тому що ми розуміємо, що в Росії поки що, на жаль, немає чесних і справедливих виборів) зацікавлений, щоб ці вибори відбулися 8 вересня і щоб він більш-менш легітимно був обраний мером. А з іншого боку, це є чекістська, міліцейська еліта, яка не зацікавлена в діяльності Навального і їм не принципово важливо, що там відбувається на рівні мерських виборів у Москві. Вони були зацікавлені в придушенні і показовому такому знищенні одного з лідерів опозиції. Певні симптоми і в нас є. І скажімо, вчорашня бійка на Майдані Незалежності, і розгін «Беркутом» людей, які прийшли протестувати, і чергове побиття журналіста «5 каналу» – і, бачите, сьогодні вже Адміністрація президента, яку очолює Львовчкін почала розглядати, розслідувати цю справу. Ми чуємо про певні конфлікти між елітами, які оточують президента Януковича, і тут є певні свої аналогії.

– *Пані Олесю, про ці аналогії теж цікаво почути, тому що фактично на таких конфліктах еліт, про які говорив пан Остап, вибудовується певна декорація демократії, яка має заспокоїти суспільство, але насправді не принести реальних змін.*

Олеся Яхно: Я не зовсім погоджуюся з паном Остапом про те, що події, які відбуваються зараз у Росії – це якісь є міжелітні розборки, на відміну, до речі, від арешту Ходорковського, бо

зараз порівнюють там ситуацію з Ходорковським і ситуацію з Навальним. Я вважаю, що не зовсім це є міжелітні розборки сьогодні з Навальним, на відміну від арешту Ходорковського, коли справді, можна сказати, що це була перемога певних внутрішньо-елітних груп, у тому числі над іншими внутрішньо-елітними групами в оточенні Путіна. На сьогодні я вважаю, що це все-таки більше перемога або конфлікт не міжгруповий, не внутрішньо-елітний, а скоріше, між поглядами з приводу того, як вести політику. Умовно кажучи або мирним способом якось іти на компроміс з тим активним класом міським, який про себе заявив у 2011 році, або все-таки, як і раніше, вважати, що контроль над медіа силовими ресурсами, фінансовими, плюс православ'я, він допоможе втримати політичний режим у Росії. Тому я не зовсім вважаю, що тут є якесь внутрішньо-елітне, скоріше, це просто помилка у самому веденні і баченні того, що може втримати чинний політичний режим, чинної російської влади.

– Пане Остап, пані Олеся з Вами не погодилася. Але є великий момент, який є також уроком Помаранчевої революції, що коли люди самі не готові взяти відповідальність за якісь суспільні зрушення, то еліти можуть між собою домовитися, навіть якщо їх, на перший погляд, ціле провалля роз'єднує.

Остап Семерак: Звичайно, джерелом влади є народ, і мені дуже сподобалася Ваша фраза про ігри між елітами, які замилюють очі. На жаль, це правда, і мені дуже б не хотілося, щоб це відбулося в Україні. Але в Україні сьогодні йде, Ви бачите, хвиля протестних акцій, які спалахують не тільки в Києві, але й у областях, і зрештою, не тільки в тих областях, де прийнято вважати більш демократичні чи більш вільні настрої в суспільстві. А від того, як воно буде розвиватися, звичайно, будуть залежати і дії політичної опозиції і політичної влади, тому що насправді певним чином це підстобує одних і інших до ухвалення якихось рішень. І вже сьогодні дуже часто можна чути в суспільстві критичні зауваження, що, на жаль, ті акції проти міліцейського свавілля не є в зоні уваги чи в зоні якогось активного впливу політичних партій. Бо насправді я вважаю, що будь-які політичні рухи, які відбуваються в суспільстві, зокрема в Україні, повинні відбуватися під впливом політичних партій, не тільки громадських організацій. Тому що громадська організація не ставить собі за мету політичної боротьби. А якщо ми очікуємо політичних змін у державі, то, очевидно, ці акції непокори не будуть мати позитивного впливу на зміну політичної ситуації, якщо до них не долучаться політичні партії. Я дуже очікую, що це найближчим часом станеться. Насправді, можна по-різному оцінювати те, що відбулося в Росії, але безсумнівно те, що вчора арештували Навального, а сьогодні його випустили (і зверніть увагу, що його випустили за апеляцією не його адвокатів, а за апеляцією прокуратури, яка ще два дні тому вимагала засудити Навального і помістити в тюрму) – це говорить про те, що є хаос у владній верхівці в Росії, на вершині якої стоїть Путін.

І те, що відбулося вчора і сьогодні говорить не тільки про цей хаос, але й про боротьбу різних груп, тому що Собянін, який є зацікавлений, щоб була імітація хоча б чесних і прозорих виборів у Москві, не зацікавлений у тому, щоб Навального сьогодні посадили. Після 8 вересня, звичайно, Собянину, напевно, буде байдужа доля Навального, а сьогодні в нього є такий інтерес. Натомість у міліцейських чинів і в чекістів, які перед Путіним відповідають за спокій у Москві і взагалі в Росії, зацікавлені, щоб його якимось чином нейтралізувати. Тому насправді є конфлікт. Наскільки ці еліти між собою поділені, складно сказати, але завжди в царських дворах (Кремль дуже нагадує цю річ) існували та існують такі конфлікти. Чи російська опозиція цим скористається? Не знаю. Навряд чи цей конфлікт наскільки глибокий. Чи скористається українська опозиція і українське суспільство певними розбіжностями в українській владі? Це є теж питання, тому що ми бачимо, що Янукович і його найближче оточення між собою можуть сперечатися, але коли стає загроза існування їхньому клану, то вони мобілізуються і тримають удар. Тому суспільство українське повинно прийняти відповідні висновки з цього і готуватися. Але бачите, в Москві за лічені години зібралось 10 тисяч людей на акцію протесту проти арешту Навального. Врадівські люди, які прийшли до Києва, вчора зібрали, на жаль, суттєво менше.

– До речі, Олесю, моя колега Соня Кошкіна, головний редактор видання «Лівий берег» написала в своєму «Фейсбуці»: якщо б українці так стихійно протестували проти засудження Юлії Тимошенко як росіяни в Москві протестують проти засудження Олексія Навального, то

хоча б пропорція була б, інша країна і зовсім інша політична ситуація в країні. Ви погоджуєтесь з цією оцінкою?

Олеся Яхно: І так, і ні. Просто Україна вже пройшла досвід майдану і свій пік якогось громадського протесту на даний історичний період в Україні відбувся. І я думаю, що є певне розчарування у всіх політиках, тому українці сьогодні не стільки готові виходити за долю чи за відстоювання прав тих чи інших політиків, скільки за відстоювання своїх особистих прав. Тобто, це, скоріше, не політичний протест в Україні, а скоріше, громадський протест. Люди не готові виходити за політичні права чи за якусь політичну партію, а вони готові відстоювати конкретно свої права, причому, не абстрактні, а конкретні, які стосуються якоїсь конкретної ситуації. Але що є спільне між Україною і Росією? Я думаю те, що все-таки є запит не стільки на нових політиків, скільки на нові правила гри. Ніхто з політиків цього не розуміє і фактично громадяни спостерігають відсутність різниці між політиками, між владою і опозицією. І в першу чергу, є саме запит на нові правила, на нову систему, на те, хто це сформулює, а не просто на політичні особистості. У Росії просто дуже довго не відбувалося якихось публічних акцій, тому я думаю, що вони якраз у цьому сенсі трішки позаду України. А Україна пройшла певний шлях громадян і певний шлях розчарування, і тому я думаю, що така певна пасивність саме щодо політичної долі окремих політиків спостерігається. Але тут є ще й суттєва різниця між Україною і Росією. В Україні принципово був (тут я знову трішки не погоджусь з паном Остапом) розкол серед еліт, і саме тому в тому числі став можливий Майдан, тобто і об'єктивні реалії в суспільстві, і суб'єктивна ситуація пов'язана з елітами. У Росії сьогодні немає внутрішньо-елітного розколу, і якщо в Росії буде крах політичного режиму, то він, в першу чергу, буде завдяки самій владі, яка робить помилки. Є такий вислів навіть – політичний суб'єктивізм, він стосується Хрущова, це волюнтаризм.

– Це формулювання пленуму ЦК КПРС 1964 року, це не політологічний термін.

Олеся Яхно: Тим не менше, він є у словниках. Це суб'єктивізм, який, скоріше, пояснюється не якимись інституційними чи традиційно-політичними кроками, а саме такими необдуманими, тобто коли система сама себе руйнує. Я думаю, що Росії якраз другий варіант історично все-таки більш притаманний.

– Пане Остапе, коли пані Олеся говорить про виклики щодо появи нових політичних сил, Ви взагалі сподіваєтесь, що в українській політичній еліті знайдуться люди, які здатні відповісти на такі виклики, з часом хоча б?

Остап Семерак: Я думаю, що такий процес вже в Україні йде давно, і українське суспільство посилає сигнал потреби нових політичних лідерів теж доволі давно. Але, на жаль, мені здається, що є певна нестиківка можливостей політичних лідерів і бажань у суспільстві чи запитів, які закладає суспільство, тому воно трішечки шукає один одного. Але більше переконаний, що в Україні йде процес народження нових політичних сил. І, більше того, я скажу, коли ми говоримо про нові політичні сили, ми повинні говорити про нову якість, а не тільки про нову обгортку чи нові обличчя, які ми очікуємо. І поява нових партій – це не є дивний шлях появи нових політичних лідерів. Я веду до того, що певна переоцінка, переосмислення і переродження старих існуючих партій може дати нову якість. І я, чесно кажучи, хотів би, щоб це був природний процес і певна конкуренція. Нехай цю конкуренцію виграє той, хто є чесний, хто є конкурентоспроможний, хто є справедливий і здатний на пропозицію в українському суспільстві нової якості. Тому що, на жаль, немає в нас глибокої дискусії в суспільстві про суть програм, що пропонує політична сила, як вона буде робити і коли вона це буде робити.

І однією з причин поразки помаранчевої команди, Помаранчевої революції було те, що помаранчеві говорили про необхідність зміни, але, на жаль, не була розроблена програма цих змін. Єдине, що пропонувалося, – «10 кроків назустріч людям», які президент Ющенко пропонував, не були підкріплені текстами законопроектів, текстами указів, які повинні були бути ухвалені в перші дні. Повертаючись до Вашого запитання щодо коментаря Кошкіної, пов'язаний з Юлією Тимошенко – тут є повна маніпуляція, яка спрацювала не на користь якраз українського суспільства, бо ув'язнення Тимошенко влада пробувала подати, як особисту справу Юлії Тимошенко і її ув'язнення, як її кримінальне покарання за якісь кроки, тим самим

дискредитувати опозицію і лідера опозиції. До речі, з Навальним відбувалося те саме, тому що всі дорослі люди розуміють, що Навальний не розкрадав «Кіров-ліс» – це дурна історія, якою пробують йому перекрити його політичне майбутнє, і тому не варто сприймати розкрадання «Кіров-лісу», як покарання Навального. І так само ті кримінальні справи, які вішають на Тимошенко, як її персональна справа – це справа українського суспільства, не справа в долі Юлії Тимошенко, а справа в долі кожного з нас. Якщо ми так будемо сприймати, то тоді насправді на вулиці будуть підходити люди до тих, хто прийшов зі Врадіївки. Тому що це не питання врадіївчан, це питання нас українців, ми повинні це зрозуміти. Як ми це зрозуміємо – це буде означати, що з'явилися нові політичні партії і еліти, про які ми щойно з Вами говорили.

Слухачка: Скажіть, будь ласка, ці локальні протести можуть призвести до великої революції, тому що в людей немає іншого виходу?

Олеся Яхно: Я думаю, що це якраз такий дуже небезпечний для влади симптом, але вона цього недооцінює. Якраз я думаю, що протест почнеться не з Києва, якщо він почнеться взагалі такий глобальний. Не з Києва, не з відстоювання, наприклад, чи з мітингів за те, щоб випустили Тимошенко чи когось з інших політиків, а саме з таких ситуацій як Врадіївка, потім ще була ситуація з відбиранням бізнесу в Корнацького – саме з таких ситуацій, яких по Україні дуже багато, я впевнена. Врадіївка, я думаю, – це взагалі одна з таких типових, може, не в такому масштабі, ситуацій, просто про них ніхто не говорить. Ще декілька таких подій і я думаю, що саме на такому рівні, якщо влада і політики нічого не будуть робити, це дуже небезпечно і може звідти об'єктивно початися нова хвиля саме громадського протесту, не політичного.

– *А як Ви, пане Остап, вважаєте?*

Остап Семерак: Я якраз трішечки іншої думки притримуюся, що громадський протест дуже важливий, але ці локальні протестні акції мають можливість змінити політичну систему в державі лише тоді, коли їх, не побоююся цього слова, очолить політична сила. Тому що політичні зміни можливі тільки за керування політичних партій чи політичних рухів. І ці локальні конфлікти, які відбуваються, можуть закінчитися простим банальним спусканням пару і посиленням після них тієї влади, того режиму, який є в Україні, або якщо його очолять політики, він має шанс стати рухом, який змінить політичний режим в Україні.

Олеся Яхно: Але тут є одна проблема. Це прояви якихось конкретних ситуацій, але глобально люди не довіряють усім політикам, і перш за все треба починати з якихось базових речей. Наприклад, почати з незалежності: розуміння політиків незалежності і розуміння простими громадянами – кардинально відрізняється. Або наприклад, більш приземлений приклад – приватизація. От що розуміють громадяни в слові «приватизація», в понятті, в українському варіанті і що розуміють політики, причому, на всіх рівнях: чи опозиційні, чи позафракційні, чи представники провладних фракцій? З цього треба починати, з базових понять, зрозумілих, які б об'єднували політиків і громадян. А зараз, як я спостерігаю, і від опозиції теж цього не виходить. І тому недовіра росте не тільки до влади, а вона росте й до опозиційних політиків. І люди не підуть за політиками, якщо навіть політики захочуть очолити цей процес. Вони, скоріше, підуть за якимось новим громадським лідером, який ще не був у політиці, можливо, йому повірять. Наскільки я можу судити, зараз я не бачу когось, за ким би вони пішли.

Остап Семерак: Люди вірять політикам. Люди ходять на вибори і голосують. Понад 65% явка на виборах говорять про те, що люди вірять політикам, і вони хочуть, аби політична сила виконала своє завдання. І коли Ви говорите, що люди не вірять політикам, я думаю, що ви маніпулюєте цим, з одного боку. Але я з Вами погоджуюся в тій частині, коли Ви говорите про те, що і політики, і громадські діячі повинні вести дискусію між собою і суспільством про те, яке вони бачать майбутнє цієї держави. Тому як тільки ці процеси будуть очолені політичними лідерами, тоді вони будуть мати політичні наслідки.